

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XVI. Quomodo B. Virgo & Mater Dolorosa in Circumcisione Christi dulcissimi Filii se habuerit? Emblema. Vitis cultro adunco usque ad lacrymas sciffa, cum epigrapha: Ut gaudeas mero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XVI.

Quomodo B. Virgo Dolorosa se in Circumcisione Christi dulcissimi Filij sui habuerit?

Postquam consummati sunt dies octo, ut circum-
sideretur Puer, vocatum est nomen ejus JESUS.

LUC. 2. 21.

Quid hoc est ô beatissima Virgo? verè Mater amoris & doloris, quòd innocentissimum Filium tuum offeras ad circumcissionem? An ergo Legislator proprijs sub-
 jacet Legibus? Nunquid partus sequitur ventrem? Si tu ô Domina totius universi ab omni originali & actuali peccati labe semper immunis extitisti, quantò magis Filius
 Mater Dolorosa. R tuus,

tuus, fons omnis Sanctitatis, & Sanctus Sanctorum? Ad quid ergo circumciditur, & inuritur stigmatibus peccatoris, qui peccatum non fecit, nec facere poterat? O crudelis, ô barbare, ô immitis culter! quomodo ausus es vulnerare innocentissimum agnellum? Quodnam tibi jus in Filium Virginis & DEI?

Adverte animâ Christiana, licet benignissimus orbis Reparator Christus nullo modo circumcisionis mandato fuerit subjectus, voluit tamen à SS. Matre sua & à Patre Nutricio, S. Josepho ad hanc circumcisionem præsentari: Primò, inquit Doctor Anglicus, ut ostendat veritatem carnis humane contra Manichæum, qui dixit, eum habuisse corpus phantasticum. Secundò, ut approbaret circumcisionem, quam olim DEUS instituerat. Tertiò, ut comprobaret, se esse de genere Abrahæ, qui circumcisionis mandatum acceperat in signum fidei, quam de ipso habuerat. Quartò, ut Judæis excusationem tollet, ne enim reciperent, si esset incircumcisus. Quintò, ut obediendi virtutem nobis suo exemplo commendaret, nude & in octava die circumcisus est, sicut in Lege erat præceptum. Sextò, ut quia in similitudinem carnis peccati advenerat, remedium, quo caro peccati consueverat mundari, non respiceret. Septimò, ut Legis onus in se sustinens alios à Legis onere liberaret, secundùm illud ad Gal. 4. Misit DEUS Filium suum, factum sub Lege, ut eos, qui sub Lege erant, redimeret. Tirinus adhuc aliam addit rationem, voluisse Filium DEI & MARIÆ circumcidi, ut diabolus falleret, quemadmodum olim Jacob induens vestes Etai omnes fefellit, qui Jacob pulcherrimus in hoc Christi typus fuit, formam servi & peccatoris induentis. Et denique circumcidi voluit, ut arrham mundo & Ecclesiæ suæ daret subsecuturæ paulò post redemptionis per profusionem in cruce totius sanguinis, &c. In hunc finem pro corpore Emblematis nostri vitem adumbrari curavimus, quam Genius cultro usque ad profusionem lacrymarum secat cum inscripta Epigraphe: *Vulnerat, & medetur.* Vel potius:

Ut mero gaudeas.

Vitis Christus est: *Ego sum vitis vera.* Vitis autem, prout eleganter observat Mellissius Bernhardus, non seminari, sed in terra benè culta plantari solet; ita Christus non seminatus, sed in terra virginea plantatus est. Vitis circumfoditur, ad palum vinculis alligatur, & tempore vernali usque ad lacrymas scinditur, ut optatos ferat fructus, unde rursus Lemma: *In lacrymis feracior:* Ita quoque

Joan. 15. 1.
S. Bernh. in
Tract. de
passione.

quoque Chriftus in paffione circumfiffus : *Foderunt manus meas & pedes meos, &c.* ad palum crucis funibus, imò clavis ferreis alligatus, & mox die octavo Nativitatis fuæ in præfentia Matris ufque ad lacrymas, plùs dico, ufque ad fanguinem petrino cultro circumfiffus eft, *ut tu anime mi, mero illius gaudeas*, hoc eft, fructum lacrymarum & fanguinis ejus, cujus unica ftilla totum mundum redimere poterat, &c.

2. Æternâ memoriâ dignum eft, quod refertur de S. Canuto Daniae Rege & Martyre gloriofiffimo, qui, ubi regale fuum diadema ad pedes Chrifti Crucifixi abjecit, humiliter fe fe illi fubjiciens, qui Rex Regum, & Dominus Dominantium eft, prævidens nunc ex tumukuante populo mortem fibi propter juftitiam irminere, ad templum S. Albani M. tanquam ad locum certaminis Othoniæ confugit, ubi SS. Sacramentis præmunicus, & DEO agonem fuum commendans, flexis genibus ante altare pro inimicis orans, telis & lanceâ confiffus eft, cujus gloriofiffimi Regis ac Martyris fanctitatem DEUS duplici miraculo illustravit, fiquidem in eo loco, ubi occifus eft, fine mora fons, fanguine Martyris purpuratus, profiliit; & cum facrum corpus ad imperium Reginæ abinde afportaretur, & portitores cum hoc facro pondere in foro quiefcerent, mox alter fons aquæ prorupit, uterque hominum infirmitatibus faluber, ac medicus.

Et nunquid anime mi, in circumfiffione Domini noftri JESU Chrifti duplex fons & fanguinis & aquæ mundo fcaturire cœpit? Fontem fanguineum referavit faxeus ille culter, dum innocentiffimam tenelli Infantis carnem fevire cœpit, qui dolor planè fuit acerbis, dum perfæpè alij infantes ex tali cruciatu moriebantur, in Chrifto tamen multò acerbiozem oportet fuiſſe dolorem ob ætatis teneritudinem, & delicatiffimum temperamentum, ac perfectam, quâ præditus erat, cognitionem, &c. quod tamen peccatoris & fervi ftigma patientiffimè tulit, ut tuas peccatorum maculas jam tunc à prima vitæ ætate elueret. O bone JESU! quàm citò incepifti pro delictis meis pati, & pœnitentiam agere? Unde rectè Ifaias tibi ex Virgine & Prophetiffa nafcenti, hoc nomen indidit: *Voca nomen* *ifa. 8. 3.* ejus: *Accelera spolia detrahete: Feftina prædari.* Supra quod doctiffimus Baëza: *Optimè*, inquit, *noverat Ifaias nafcentis Chrifti curam*, *Baëza l. 1.* quando illum vocavit: *Accelera; Feftina*, nam *vehementer feftinabat* *c. 4. S. 1.* fanguine fuo nos redimere. Hoc erat illi in optatis; & illius Sacratiffimus Sanguis pungebatur aculeo, ut quàm citiffimè funderetur. Et licet,

licet, quòd parvulus fuerit fons iste Divini Cruoris, crevit tamen in immentum, dum in cruce ex toto corpore promanabant sanguinum flumina: *Parvus fons, qui crevit in fluvium.* O mitis Agnelle, jam nunc candide & rubicunde, verè sanguinum Sponsus tu mihi es.

Ecquis, obsecro, ò pietissima Virgo! erat tunc animi tui sensus, dum manantibus interim oculis, ac multis profusis lacrymis hanc primam cruentam lanienam spectasti? Et nunquid eodem istu, quo saxeus ille culter Divinam Filioli carnem sauciabat, interim quoque SS. Cor tuum acutissimo doloris gladio, antequam Simeon illum prædiceret, dissectum est? *Hodie, sunt verba Doctoris Seraphici, incepit Dominus JESUS suum Sacratissimum Sanguinem pro nobis effundere, & hodie fortiter ploravit; sed eo plorante, credisne, quòd Mater potuerit lacrymas tenere? Ploravit ergo & illa, &c.* En hic duplicem fontem & sanguinis & aquæ. O quàm durum, quàm saxeam est adhuc cor nostrum; Rupes illa in cades à Moyse bis virgâ percussa lacrymas aquas profudit: *Percussit petram, & fluxerunt aquæ;* nos undique & ubique malis premimur, & incessanter percurimur, & stamus adhuc immobiles? Numera lacrymas tuas anime mi! quas pro peccatis tuis contra DEUM, summum illud Bonum commissis, fudisti, an aliquas invenies?

3. Observant autem Doctores & SS. Litterarum periti, quòd B. Virgo Sacrosanctum Cruorem in circumcissione dilectissimi Filij sui effusum in purissimo vasculo diligentissimè collegerit, & cum præputio ingenti curâ asservavit, sciebat enim, quòd *sine sanguinis effusione non fieret remissio.* Ecquis, obsecro, meliùs immentum hujus Divini Cruoris pretium poterat aestimare, quàm talis ac tanta Mater? Ex quibus licet pauculis stillis prudentissimè colligebat, quòd forent præludium & aurora futuræ cruentæ passionis, post aliquot annorum lustra explendæ, & quòd longè clementiùs ille Sanguis in cælum clamaret, quàm quondam Abelis; unde sanctus Gregorius M. *Sanguis JESU melius loquitur, quàm sanguis Abel, quia sanguis Abel mortem fratris fratricide petijt, Sanguis autem JESU vitam, &c.* O peccatores quid agitis? Nunquid frustra ille Sanguis pro nobis effusus est? Si non fuit remissio nisi in Sanguine JESU, cur non remissionem peccatorum vestrorum per hunc Divinissimum Sanguinem à DEO Patre postularis? Sanguis olim Agni Legalis in postibus & superliminaribus tinctus Hebræorum aedes à cæde primogenitorum servabat immunes; quid non poterit facere preiosissimus

ssimus Divini illius Agnelli Sanguis, quem jam à vitæ suæ primordio pro salute vestra profudit, cujus unica stilla plus, quam universorum Electorum merita, valoris habet, quia cum VERBO hypostaticè unitus fuit? Audite pro animæ vestræ solatio S. Gregorium Nazianzenum: *Exigue, inquit, gutta Sanguinis Christi orbem instaurarunt, &c.*

Orat. 2. de Pasch.

4. Hic adimpletum fuit, quod olim Elias in nubecula illa parvula prævidit: *Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari.* Nubecula illa parva humanitas à Verbo assumpta est; quæ licet in circumcissione pauculas dumtaxat guttas præmisit, in passione tamen, ac præsertim in Calvariæ monte in grandem ac sanguineam pluviam effusa fuit: *Et facta est pluvia grandis; ut eò copiosior esset redemptio, & ut lavaret nos à peccatis nostris in Sanguine suo.* Quæ omnia prudentissima Virgo superiore lumine illustrata diligentissimè secum ponderabat juxta illud: *MARIA autem conservabat omnia verba hec conferens in corde suo.* Proinde rectè S. Hieronymus: *Punctura acis, inquit, Christo inflicta, vulnus lanceæ erat in Corde MARIÆ.* Pro sensu morali juvat hic audire R. P. Hieremiam Drexelium è Societate JESU Scriptorem præclarissimum, juxta ac pientissimum: *Imitemur, ait de Christo nascente, Deiparam sedulo, omnia Domini JESU verba, resque illius gestas penitissimo pectore conservemus; presepe, flagra, columnam, spinas, clavos, lanceam, crucem, spongiam, sepulchrum, simul & labores, cruciatus, probra, ignominias, indibria, mortem, cum immensa majestate, gloria, dignitate conferamus. Et queso simul etiam amorem illius ardentissimum cum nostri amoris hyeme, submissionem illius cum nostra superbia, temperantiam illius cum gula nostra, castimoniam illius cum luxuria nostra, ipsius mansuetudinem cum nostra iracundia ad trutinam justam appendamus, & quasi arena maris ista gravior apparet.*

3. Reg. 18. 44.

Apoc. 1. 5.

Luc. 2. 19.

S. Hier. cit.

à Quaresm.

To. 1. c. 12.

P. Hieremias.

Drex de

Christo Nasc.

apud me. f.

396.

5. Neque dubium est, quin Christus Infans tunc in dolosa carnis suæ circumcissione, & prima Sanguinis effusione votum illud ab æterno emissum patiendi in tempore pro gloria DEI & totius mundi salute, denuo non sine lacrymis renovaverit, atque in holocaustum & Sacrificium se Patri prompta voluntate & affectu obtulerit, ad hoc enim alludit Gentium Doctor Paulus: *Ideo ingrediens mundum dicit: Hostiam & oblationem noluit; corpus autem aptasti mihi.* *Holocaustata & pro peccato non tibi placuerunt; tunc dixi:*

Hebr. 10. 5.

dixi: Ecce venio, offerens tibi ô Pater! pro primitiis passionis meae modicas has Sanguinis stillas, sed & totum Corpus meum flagellis, spinis, alapis, plagis, cruci, clavis, lanceae, morti, &c. DEUS verò Pater, apud quem merces mercenarij non usque manè manere solet, sed mox eam persolvit, ita Propheta attestante:

Isa. 40. 10. Ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo; continuo dilectissimo Filio suo mercedem dedit; & qualem dices? Audi Aposto-

Philipp. 2. 9. lum: Donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine JESU omne genu flectatur caelestium, terrestrium & infernorum, &c. Quod Sacrosanctum Nomen B. Virgo MARIA, verè & hic Mater amoris & doloris peractâ cruentâ circumfisione, genu flexo maxima cum devotione primò inter homines pronuntiavit, & ex Angeli jussu Filio imposuit: Ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus JESUM, &c.

6. O quàm insignes doctrinas hîc possumus in nostrae animae commodum seligere. Circumcisus est ut renellus Infans, & jam tunc exultavit ut Gigas ad currendam viam suam, ut affuesceres anima Christiana, à teneris quoque annis DEO inservire, & viam virtutis sectari: *Bonum est viro, si portaverit jugum ab adolescentia sua, &c.*

Circumcisus est, ut amorem suum in te ô anima, velut olim Sicheus Princeps in Dinam, testaretur: Nec distulit adolescens, quin statim, quod petebatur, expleret: amabat enim puellam valde, &c. Ut tu vicissim anima mea charitatem tuam DEO ac Christo etiam in rebus arduis & difficilibus comprobares; solet enim DEUS etiam dilectissimis suis amicis, imò magis, quàm reprobis plura adversa immittere, quibus circumcidantur.

Circumcisus est, ut tu mentem tuam à pravis cogitationibus, cor à pravis affectibus, os & linguam à pravis locutionibus, aures à detractionibus & sensus omnes tuos ab illicitis circumcideres.

Circumcisus est, ut pro peccatis tuis, contra puritatem admissis, primo hoc Sanguinis sui rore satisfaceret, ut tu disceres ejusmodi carnis illecebras & sensuales amores, quibus mundus hic immundus totus, quantus immersus est, ex animo detestari, fugere, luere.

Circumcisus est, neque peccatoris caracterem in se suscipere detraxit ille Sanctus Sanctorum, ut disceres te humiliare terra & cinis, utpote qui hætenus tot infernos pro tuis delictis commertus

es,

es, & tamen bilem tibi movet, si ab alijs peccator haberi, ah miser! gloriaris de iniquitatibus, & erubescis de remedijs?

Circumcissus est denique, ut tibi ostenderet, quàm necessaria sit carnis tuæ mortificatio. En DEUS tuus & Homo Christus vix oëtiduum in mundo exegit, & jam summo ardet desiderio pro te patiendi, & Sanguinem fundendi, quid tu post tot transactos vitæ tuæ annos pro JESU laboris & difficultatis tolerâsti? Si regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud, ubi est tua violentia? Tua mortificatio? An nescis, quid Apostolus in utramque tibi aurem inclamet: Si secundum carnem vixeritis, moriemini? Et in alio loco: Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitijs & concupiscentijs? Collige ex his, an Christi sis, vel alterius?

7. *Et vocatum est nomen ejus JESUS. O dulce nomen, quia non est aliud nomen sub cœlo datum hominibus, in quo oportet nos salvos fieri, sed & nomen amarum, quia non nisi spargendo sanguinem illud sibi comparavit DEUS & Homo Christus, quod Sacratissimum quidem Nomen dulcissimum COR Virgineæ Matris mirum in modum consolabatur, sed & peculiari quodam modo affligebat, quoties illud animoolvebat, non ignorans, amantissimum Filium suum & re & nomine esse JESUM, hoc est, orbis Salvatorem, qui per passionem suam crucem & mortem salvum facturus esset populum suum à peccatis eorum, proinde statim in primo vitæ suæ exordio hoc Divinissimum Nomen in arham & pignus redemptionis nostræ voluit publicari, ac tandem in virili ætate in crucis titulo ut causam mortis affigi: JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM.*

Quæres, cur Angeli Apostatici momento è cœlo fuerint eliminati, & ad inferni barathrum sine ulla spe obtinendæ veniæ detrusi: *Videbam satanam sicut fulgur de cœlo cadentem?* ꝛ. S. Bernardinus, quia hoc Sacratissimum Nomen JESU noluerunt agnoscere, illudque debito afficere honore, quando illis tunc adhuc viatoribus intimatum fuit: *Et adorent eum omnes, Angeli ejus, &c.*

Quid ex Saulo Paulum, ex vase perditionis vas electionis, & ex lupo agnum fecit, nonne hoc unicum SS. Nomen JESUS: *Ego sum JESUS, quem tu persequeris?*

Quid mendicum illum claudum ad portam templi sedentem momento sanavit? Nunquid hoc Sacratissimum Nomen JESUS à Petro

Actor. 3. 6. à Petro loco eleēmosynæ illi donatum: *Petrus autem dixit: argentum & aurum non est mihi, quod autem habeo, hoc tibi do: In Nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula.*

Quid Jacobum in tot ac tantis constitutum miserijs confortavit, solidavitque, ut læto animo omnia adversa sustineret? Audi ipsum loq̄entem: *Sit Nomen Domini benedictum, &c.*

Job. 1. 22.
2. Reg. 17. 43. Quid Davidi contra Goliathum victoriam comparavit? *Tu venis, inquit, ad me cum gladio & hasta, & clypeo, ego autem venio ad te in Nomine Domini, &c.*

Actor. 3. 41. Quid Apostolos, Martyres & Electos omnes inter tot pericula constitutos conservavit? *Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu consilij, quoniam digni habiti sunt pro Nomine JESU contumeliam pati.*

Joiel. 2. 32. O dulce Nomen! cælo venerabile, dulce miseris & inferno terribile. O peccatores respirate: *Omnis, qui invocaverit Nomen Domini, salvus erit.*

CON.